

పరమశిక్షకుడైన బాప్ దాదా తన పిల్లలకు ప్రతి ఆత్మలో విశేషతను చూసే ప్రేరణ

ఇస్తూ మాట్లాడుతున్నారు :-

ఈరోజు అనాది తండ్రి మరియు ఆది తండ్రి తన పిల్లలను అనాది సాలిగ్రామాల గా మరియు ఆది బ్రాహ్మణ పిల్లలుగా రెండు రూపాలతో చూస్తున్నారు. సాలిగ్రామ రూపంలో కూడా పరమపూజ్యులు మరియు బ్రాహ్మణుల నుండి దేవతగా అయ్యే రూపంలో కూడా మహిమ మరియు పూజాయోగ్యులు. ఆది మరియు అనాది తండ్రులు ఇద్దరు రెండు రూపాలుగా పూజ్యులైన ఆత్మలను చూసి హర్షిస్తున్నారు. అనాది తండ్రి ఆదిపిత సహితంగా అంటే బ్రహ్మబాబా మరియు బ్రాహ్మణ పిల్లలను తన కంటే కూడా ఎక్కువగా రెండు రూపాలతో పూజ్యులుగా తయారు చేసారు. అనాది తండ్రి యొక్క పూజ అయితే కేవలం ఒక నిరాకార రూపంలోనే జరుగుతుంది కానీ బ్రహ్మతో పాటు బ్రాహ్మణ పిల్లల పూజ నిరాకారం మరియు సాకారం రెండు రూపాలతో జరుగుతుంది. అంటే బాబా తన పిల్లలను తన కంటే కూడా ఎక్కువగా రెండు రూపాలతో మహాన్ గా తయారుచేస్తున్నారు.

ఈరోజు బాప్ దాదా పిల్లల విశేషతలను చూస్తున్నారు. ప్రతి బిడ్డ యొక్క విశేషత ఎవరిది వారిది. కొంతమంది బాబా యొక్క మరియు సర్వ బ్రాహ్మణాత్మల విశేషతలను తెలుసుకుని స్వయంలో సర్వ విశేషతలను ధారణ చేసి శ్రేష్టంగా అంటే విశేషాత్మగా అయ్యారు. మరికొంతమంది విశేషతలను తెలుసుకుని మరియు చూసి సంతోషిస్తారు కానీ స్వయంలో ఆ విశేషతలను ధారణ చేసే ధైర్యం లేదు; ఇంకొందరు ప్రతి ఆత్మలో లేదా బ్రాహ్మణ పరివారంలో విశేషత ఉన్నప్పటికీ కూడా విశేషత యొక్క గొప్పతనంతో చూడటంలేదు, ఒకరినొకరు సాధారణ రూపంతో చూస్తున్నారు. విశేషతను చూసే లేదా తెలుసుకునే అభ్యాసం లేదు, గుణాలను గ్రహించే బుద్ధి లేని కారణంగా విశేషత అంటే గుణాన్ని తెలుసుకోలేకపోతున్నారు. ప్రతి ఒక బ్రాహ్మణాత్మలో ఏదోక విశేషత తప్పకుండా నిండి ఉంది. 16 వేల మాలలోని చివరి పూస అయినా కానీ వారిలో కూడా ఏదోక విశేషత ఉంటుంది అందువలనే బాబా యొక్క దృష్టి ఆ ఆత్మపై పడుతుంది. భగవంతుని దృష్టి పడింది లేదా భగవంతుడు తనవారిగా చేసుకున్నారు అంటే తప్పక ఏదో విశేషత ఉంటుంది. అందువలనే ఆ ఆత్మ బ్రాహ్మణుల జాబితాలోకి వచ్చింది. కానీ సదా ప్రతి ఒక్కరి విశేషతను చూడటం మరియు తెలుసుకోవటంలో నెంబర్ వారి అవుతున్నారు. బాప్ దాదాకి తెలుసు - జ్ఞానం యొక్క ధారణలో, సేవలో లేదా స్మృతిలో బలహీనంగా ఉన్నా కానీ బాబాని తెలుసుకునే మరియు బాబా వారిగా అయ్యే విశాలబుద్ధి, బాబాని చూసే దివ్యదృష్టి అనే విశేషత అయితే ఉంటుంది. ఈరోజుల్లో ప్రసిద్ధ విద్వాంసులు కూడా తెలుసుకోలేకపోతున్నారు, గ్రహించలేకపోతున్నారు కానీ ఆ ఆత్మలు తెలుసుకున్నారు. కోట్లలో కొద్దిమంది, కొద్దిమందిలో కొద్దిమంది అనే జాబితాలోకి అయితే వచ్చేసారు కదా! అందువలన కోట్లలో విశేష ఆత్మలుగా అయిపోయారు కదా! విశేషమైనవారు ఎందుకు అయ్యారు? ఎందుకంటే ఉన్నతోన్నతమైన తండ్రి వారిగా అయ్యారు.

సర్వ ఆత్మలలోకెల్లా బ్రాహ్మణాత్మలు విశేషమైనవారు! కొంతమంది తమ విశేషతను కొర్రులలో

ఉపయోగిస్తున్నారు అందువలన ఆ విశేషత వృద్ధి అవుతూ ఉంటుంది మరియు ఇతరులకు కూడా కనిపిస్తుంది మరియు మరొకరితో విశేషత అనే బీజమైతే ఉంది కానీ కార్యంలోకి తీసుకురావటం అంటే బీజాన్ని భూమిలో నాటడం. ఎప్పుటి వరకు బీజాన్ని భూమిలో నాటరో అంత వరకు చెట్టు పైకి రాదు, విస్తారాన్ని పొందదు. మరియు మరొకరితో విశేషత అనే బీజాన్ని విస్తారంలోకి కూడా తీసుకువస్తున్నారు అంటే వృక్ష రూపంలో వృద్ధిని కూడా పొందుతున్నారు, ఫలాన్ని కూడా పొందుతున్నారు కానీ ఫలం ఎప్పుడైతే వస్తుందో ఆ ఫలాన్ని తినడానికి వక్షులు కూడా వస్తాయి. అంటే ఫలం వచ్చేసరికి నేను విశేషాత్మును, ఇది నా విశేషత అని ఈ రూపంలో మాయ వచ్చేస్తుంది. బాబా ద్వారా ప్రాప్తించిన విశేషత ఇది అని అనుకోరు. విశేషత నింపింది బాబా. బ్రాహ్మణులుగా అయ్యారు కనుకే విశేషత వచ్చింది. బ్రాహ్మణజీవితం యొక్క వరం, బాబా ఇచ్చిన వరం. అందువలన ఫలం తర్వాత అంటే సేవలో సఫలత వచ్చిన తర్వాత ఈ విషయం యొక్క ధ్యాస పెట్టుకోవటం చాలా అవసరం. లేకపోతే మాయ అనే పక్షి ఫలాన్ని ఎంగిలి చేసేస్తాయి లేదా క్రింద పడేస్తాయి. ఖండితమూర్తులకు పూజ జరగదు, ఇది విగ్రహం అని బావిస్తారు కానీ పూజించరు. అలాగే బ్రాహ్మణాత్ములు కూడా సేవాఫలం అంటే సేవలో సఫలతను పొందుతున్నారు కానీ నేను అనే బావం పక్షి రూపంలో ఫలాన్ని ఖండితం చేసేసింది కనుక మీరు సేవ చాలా బాగా చేస్తారు, మహారథిలు, సేవాధారులు అని బావిస్తారు కానీ సంగమయుగంలో కూడా సర్వబ్రాహ్మణ పరివారం యొక్క మనస్సులో స్నేహానికి ప్రాప్తులుగా లేదా పూజ్యులుగా కాలేరు.

సంగమయుగంలో హృదయపూర్వక స్నేహాన్ని, హృదయపూర్వక గౌరవాన్ని పొందటమే పూజ్యులుగా అవ్వటం. ఫలం వచ్చిన తర్వాత నేను అనే భావంలోకి వచ్చేవారు ఇటువంటి పూజ్యులుగా కాలేరు. 1. హృదయపూర్వకంగా ఉన్నతమైనవారిగా అంగీకరించటం, ఉన్నతమైనవారిని పూజ్యులు అని అంటారు. ఈరోజుల్లో ప్రపంచంలో కూడా తండ్రి ఉన్నతమైనవాడు కనుక పిల్లలు పూజ్యులైన తండ్రి గారు అని పిలుస్తారు లేదా వ్రాస్తారు. ఇలా హృదయపూర్వకంగా ఉన్నతంగా అంగీకరించటం అంటే హృదయపూర్వకంగా గౌరవం ఇవ్వటం. 2. బాహ్యంగా మర్యాదానుసారం గౌరవం ఇవ్వవలసి ఉంటుంది. హృదయపూర్వకంగా ఇవ్వటంలో మరియు ఇవ్వాలి కదా అని ఇవ్వటంలో ఎంత తేడా ఉంటుంది! పూజ్యులుగా అవ్వటం అంటే హృదయంతో అందరు అంగీకరించాలి, ఎక్కువమంది అంగీకరించాలి. ఇంతకు ముందు కూడా చెప్పాను కదా - 5% మంది అయితే మిగిలిపోతారు కానీ ఎక్కువమంది హృదయంతో అంగీకరించాలి; సంగమయుగంలో పూజ్యులుగా అవ్వటం అంటే ఇదే. పూజ్యులుగా అయ్యే సంస్కారం ఇప్పటి నుండే నింపుకోవాలి. కానీ భక్తి మార్గంలో పూజ్యులుగా అవ్వటంలో మరియు ఇప్పటి పూజ్యులుగా అవ్వటంలో తేడా ఉంది. ఇప్పుడు మీ శరీరానికి పూజ జరగదు, ఎందుకంటే అంతిమ పాత శరీరం మరియు తమోగుణి తత్వాలతో తయారైన శరీరం కనుక ఇప్పుడు పూలహారం వేయరు, భక్తిమార్గంలో అయితే దేవతలకు పూలహారం వేస్తారు కదా! పూజకు గుర్తు - అగరుపత్తి వెలిగించటం, దండ వేయటం, హారతి ఇవ్వటం, కీర్తన చేయటం, తిలకం పెట్టటం. సంగమయుగంలో ఈ స్థూల విధి ఉండదు. కానీ సంగమయుగంలో నదా హృదయంతో ఆ పూజ్యుల పట్ల సత్యమైన స్నేహం అనే హారతిని త్రిప్పుతూ ఉంటారు. అత్యుల ద్వారా నదా ఏదోక ప్రాప్తి యొక్క కీర్తన చేస్తూ ఉంటారు. నదా ఆ అత్యుల పట్ల శుభభావన అనే అగరుపత్తి లేదా

దీపాన్ని వెలిగిస్తూ ఉంటారు. ఆ ఆత్మలు ఎలా అయితే బాబాకి బలిహారం అయిపోయారో అలాగే వారిని చూసి ఇతరాత్మలలో కూడా బాబాకి బలిహారం అవ్వాలనే ఉల్లాసం వస్తుంది. అంటే బాబాపై బలిహారం అయ్యే హారం ఆ ఆత్మలకు స్వతహాగానే ప్రాప్తిస్తుంది. అటువంటి ఆత్మలు సదా స్మృతిస్వరూప తిలకధారిగా ఉంటారు. ఈ అలౌకిక విధి ద్వారా ఈ సమయంలో పూజ్యత్మలుగా అవుతున్నారు.

భక్తిమార్గంలో పూజ్యులుగా అవ్వటం కంటే ఇప్పటి పూజయే శ్రేష్టమైనది. ఎలా అయితే భక్తిమార్గం యొక్క పూజ్యత్మల దగ్గర ఉన్నది రెండు ఘడియలే అయినా కానీ ఆ మూర్తి ఎదురుగా వెళ్ళటం ద్వారా ఆ రెండు ఘడియలు అయినా శాంతి, శక్తి, సంతోషం యొక్క అనుభవం అవుతుంది అదేవిధంగా సంగమయుగి పూజ్యత్మల ద్వారా ఇప్పుడు కూడా రెండు ఘడియలు లేదా ఒక ఘడియ అయినా దృష్టి లభించటం ద్వారా సంతోషం, శాంతి మరియు ఉల్లాసా, ఉల్లాసాల శక్తి అనుభవం అవుతాయి. ఇటువంటి పూజ్యత్మలు అంటే నెంబర్వన్ విశేషాత్మలు. రెండు, మూడు నెంబరు వారి గురించి అయితే చెప్పాను వారి గురించి ఏమి విస్తారం చేయను! అందరు విశేషాత్మల జాబితాలో ఉన్నారు కానీ ఒకటి, రెండు, మూడు ఇలా నెంబర్వారీగా ఉన్నారు. లక్ష్యం అయితే అందరికీ నెంబర్వన్ అవ్వాలి అని. ఇటువంటి పూజ్యులుగా అవ్వండి. ఎలా అయితే బ్రహ్మబాబా యొక్క గుణాల పాటలు పాడతారు కదా! పూజ్యులు అయిన వారి ఈ విశేషతలన్నీ లేదా నెంబర్వన్ విశేషాత్మ అయిన వారి గుర్తులు అన్నీ బ్రహ్మబాబాలో చూసారు లేదా విన్నారు కదా! సాకార బ్రహ్మ యొక్క ఆత్మ నెంబర్వన్ సంగమయుగి పూజ్యులు నుండి భవిష్యత్తులో నెంబర్వన్ పూజ్యులుగా అవుతుంది లక్ష్మీనారాయణులు నెంబర్వన్ పూజ్యులు కదా! అలాగే మీరందరు కూడా ఆవిధంగా తయారవ్వవచ్చు.

ఎలా అయితే శివబాబాతో పాటు బ్రహ్మబాబా యొక్క అద్భుతం గురించి పాడతారో అదేవిధంగా మీరందరు కూడా సదా అద్భుతమైన సంకల్పం. మాట లేదా కర్మ చేయండి. అద్భుతం జరిగితే గొడవ ఏదీ ఉండదు. అద్భుతం చేయకపోతే గొడవ చేస్తారు. సంకల్పాల యొక్క గొడవ, వాణీ ద్వారా గొడవ చేస్తున్నారు. సంకల్పాలలో కూడా వ్యర్థసంకల్పాలు వస్తే అది గొడవే కదా! గొడవ కాదు, అద్భుతం చేయాలి. ఎందుకంటే ఆదిపిత బ్రహ్మ యొక్క బ్రాహ్మణుపిల్లలు సదా పూజ్యులుగా కీర్తించబడతారు. ఇప్పుడు అంతిమ జన్మలో కూడా చూడండి! అన్నింటికంటే ఉన్నతవర్ణంగా దేనికి మహిమ జరుగుతుంది? బ్రాహ్మణవర్ణం ఉన్నతవర్ణం అని అంటారు కదా! ఉన్నతమైన పేరు మరియు ఉన్నతమైన పని కొరకు కూడా బ్రాహ్మణులనే పిలుస్తారు, ఎవరి కళ్యాణం కోసమైనా కానీ బ్రాహ్మణులనే పిలుస్తారు. ఇలా అంతిమజన్మ వరకు కూడా బ్రాహ్మణాత్మల నామం మరియు కర్తవ్యం ఉన్నతమైనవిగా ప్రసిద్ధమయ్యాయి, ఇది పరంపరగా వస్తుంది. కేవలం పేరుతోనే పని అయిపోతుంది. పని మీది కానీ మీ పేరు పెట్టుకున్న వారి ద్వారా కూడా పని అయిపోతుంది. దీని ద్వారా చూడండి, సత్యమైన బ్రాహ్మణాత్మలకు ఎంత మహిమ ఉంటుందో మరియు ఎంత మహాన్ గా ఉంటుందో! బ్రాహ్మణులు అనే పేరు కూడా అవినాశి అయిపోయింది. అవినాశి ప్రాప్తి గల జీవితం అయిపోయింది. బ్రాహ్మణ జీవితం యొక్క విశేషత - శ్రమ తక్కువ, ప్రాప్తి ఎక్కువ. ఎందుకంటే ప్రేమ ఉంటే శ్రమ అనిపించదు. బ్రాహ్మణులు ఇప్పుడు అంతిమ జన్మలో కూడా శ్రమ చేయటంలేదు, విశ్రాంతిగా తింటున్నారు. మీ పేరు ద్వారా పని చేసినా కానీ అకలితో ఉండదు. ఈ సమయంలోనే

బ్రాహ్మణ జీవితం యొక్క విశేషతలకు గుర్తులు ఈవిధంగా ఇప్పటి వరకు చూస్తున్నారు. ఇంత శ్రేష్ట విశేషాత్మలు. అర్థమైందా!

వర్తమాన సమయంలో పూజ్యులే భవిష్య పూజ్యులు. వీరినే విశేషాత్మలు, నెంబర్వన్ అని అంటారు. కనుక పరిశీలించుకోండి. బ్రహ్మబాబా యొక్క కథ చెప్తున్నాను కదా! ఇప్పుడు ఇంకా కూడా మిగిలిపోయింది. బ్రహ్మబాబా యొక్క ఈ విశేషతను సదా ఎదురుగా ఉంచుకోండి. ఇతర ఏ విషయాలలోకి వెళ్ళకండి, విశేషతలను చూడండి మరియు వర్ణన చేయండి. ప్రతి ఒక్కరికి విశేషత యొక్క గొప్పతనాన్ని వినిపించి విశేషంగా తయారుచేయండి. తయారుచేయటం అంటే స్వయం విశేషంగా అవ్వటం. అర్థమైందా? మంచిది.

నలువైపుల ఉన్న నెంబర్వన్ విశేషాత్మలందరికీ, బ్రాహ్మణజీవితం యొక్క విశేషాత్మలందరికీ, సదా బ్రహ్మబాబాను ఎదురుగా ఉంచుకుని సమానంగా అయ్యే పిల్లలకు, అనాది తండ్రి, ఆది తండ్రి రెండు రూపాల ద్వారా సర్వ సాలిగ్రామాలకు మరియు సాకారి బ్రాహ్మణాత్మలకు స్నేహపూర్వక ప్రయస్కృతులు మరియు నమస్కే.

దైర్ఘ్యం యొక్క రెండవ అడుగు - సహనశీలత....30-1-88
(బ్రహ్మబాబా యొక్క జీవితకథ)

సర్వుల స్నేహి, సర్వశక్తివంతుడైన బాబా తన మహావీరులైన పిల్లలతో మాట్లాడుతున్నారు :-
ఈరోజు సర్వశక్తివంతుడైన బాబా తన మొదటి శ్రేష్ట రచనను చూస్తున్నారు. మొదటి రచన బ్రాహ్మణుల రచన. ఆ మొదటి రచనలో బ్రహ్మని మొదటి నెంబర్ అని అంటారు. మొదటి రచనలో మొదటి నెంబర్ అయిన కారణంగానే బ్రహ్మాను ఆదిదేవుడు అని అంటారు. ఆదిదేవ్ అనే పేరుతో ఈ అబూ పర్వతంపై స్థూతిచిహ్నం కూడా ఉంది. ఆదిదేవుడు అంటే ఆదిరచయిత అని కూడా అంటారు మరియు ఆదిదేవుడు అంటే నూతన సృష్టి ఆదిలో మొదటి నెంబర్ దేవుడు అని అర్థం. శ్రీ కృష్ణుని రూపంలో మొదటి దేవాత్మగా బ్రహ్మయే అవుతారు. అందువలన నూతన సృష్టి ఆది యొక్క ఆదిదేవుడు అని అంటారు. సంగమయుగంలో కూడా ఆది రచన యొక్క మొదటి నెంబర్ అంటే ఆదిదేవుడు అని అనండి లేదా బ్రాహ్మణాత్మల రచయిత బ్రహ్మ అని అయినా అనండి ఎలాగైనా కానీ ఈ సంగమయుగం మరియు సృష్టి యొక్క ఆది - రెండు సమయాలలో ఆది ఆత్మ కనుక ఆదిదేవుడు అని అంటారు.

బ్రహ్మయే మొదటగా కర్మాతీతఫరిస్తా అవుతారు. బ్రహ్మ నుండి ఫరిస్తా మరియు ఫరిస్తా నుండి దేవత. ఇలా అన్నింటిలో నెంబర్వన్. ఇలా నెంబర్వన్ ఎందుకు అయ్యారు? ఏ విధి ద్వారా నెంబర్వన్ సిద్ధిని పొందారు? బ్రాహ్మణాత్మలైన మీరందరు కూడా బ్రహ్మనే అనుసరించాలి. ఏమి అనుసరించాలి? బ్రహ్మ యొక్క మొదటి అడుగు - సమర్పణత అని ఇంతకు ముందు చెప్పాను. మొదటి అడుగులో కూడా అన్ని రూపాలతో సమర్పణ అయ్యి చూపించారు. రెండవ అడుగు - సహనశీలత. సమర్పణ అయ్యారు కనుక బాబా ద్వారా శ్రేష్ట వారసత్వం అయితే లభించింది కానీ ప్రపంచం వారి ద్వారా ఏమి లభించింది? అందరికంటే ఎక్కువగా సందల